

ובזה נוכל להבין עוד מימרת ר' שמלאי שם בסנהדרין [דף צ"ח ע"ב] דרש ר' שמלאי Mai Dkthib [עמוס ה' י"ח] הווי המתואים את יום ה' למה זה לכם يوم ה' הוא חשך ולא אור משל תרנגול ועטוף שהוא מצפין לאור, א"ל תרנגול לעטוף אני מצפה לאורה שאורה שלי הוא ואתה למה לך אורה וכו' פירש"י שאורה שלי היא שיש לי עיניים לראות ונמצאתי נהנית בה, כך ישראל מצפין לגאולה שיום ה' יהיה להם אור אבל האומות למה מקוים אותו הרי הוא להם חשך ולא אור עכ"ל רש"י. ועיי"ש עוד בגמרא. וזה ר' שמלאי במעלת התורה, הוא אורה, וועל ידה נזוכה לאור חדש על ציון אור הגנוו ונעלה, בעת הגאולה, וככ"ל, אמן טעם אור התורה לא ישיגו רק ישראל עם קרובו. ולא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידועם. ולא ישיגו טעם התורה כי נעים. וכאשר יאמר مثل הקדמוני בשם גאון אחד וצדיק ז"ל לאשר יעקב ועשו חילקו בנחלת שני עולמות, עולם הזה לקח עשו. וייעקב לקח לו עולם הבא

שיח דברי מהדורא תניניא תורה

ויעקב איש תם יושב אهلים של תורה בהתמדה רבה וכמו דעתינו בש"ס מגילה [דף י"ז ע"א] שנטמן בבית עבר י"ד שנה ולמד שמה וכן במד"ר וריש פרשת ויצא מה שעסוק שם בבית לבן ובשדה כל אלו הלילות כ' שנים (והמליץ הגאון הג"ל) וכיום עשה יעקב סעודות מרעים לשמחת סיום מסכת בבא קמא (וכדאמרין ביוםא [דף כ"ח ע"ב] ובסתוף קידושים שאפירעו עירוני תבשילין קיים אברהם אבינו עד שלא ניתנה וה"ה כל מצות דרבנן, ושתי קליותיו היו נובעות כשהתי מעינות כדאמרין במד"ר [ב"ר פס"א א'] וזהו למד אברהם את בנו יצחק ואחריו ליעקב תורה שבעל פה גם כן) וישב בסעודה לעת ערבי עם אחוזת מרעיו הולמים תורה ה' ואמונתו ובביהם"ד היה חם והבית מלא אורחה וששים ושמחים ואוכלים ושותים והגה עשו אותו בא מצדיו אשר רדף בעיר אחרי להיות להצד ציד לה比亚 ולא מצא או אפירעו ארנבת והוא עיף ורعب וצמא וישא על כתפו הקנה רובה של ברזל משא כבידה וילך לעת ערבי מן העיר לבתו דרך חלון הביהם"ד וירא דרך ארובות הבית את העונג ושםה אשר שמה ויבא אל תוך הבית ויאמר. הווי אחי רמיtiny. הכי זה עולם הזה שלי להתגורר ולרוץ אחרי צידה בערים ובקור ברעב וצמא וטירחא הרבה כזו אתה יושב ושונה ועוד תעשה סעודות ושמחות הלא לך לחתת העולם הזה וגם העולם הבא ויענהו יעקב אבינו אל תרגיז עלי אחי אולי תחפוץ לחתת חבל בשמחתינו וגם בחילק עולם הבא לישב וללמוד מעתה מה טוב ומה נעים ודבר בעתו מה טוב עתה נתחיל מסכת בבא מציעא בא ולמד עמנו והגה עשו החל ללימוד בדרך הבחנה הגمرا עם התוס' וירא כי עמוק הוא מני שכלו ומוחתו (של העREL) לא ישיגו וירץ מתוך הבית כבורה מן הארי עכ"ל הג"ל במליצת אמרת כי מה ערלי לב וערלי בשר ולא ישיגו עRibot נועימות ידידות מתיקות של תורה וכמ"ש בתפארת בניים (לאאמו"ר הגה"ק זי"ע) עה"ת ומועדים [בקליקוטי אמריט] עה"ב [משל לי"א י"ח] טעמה כי טוב סחרה (כאשר משיגיםطعم הנחמד של תורה אז) לא יבכה בלילה נרה (לא יוכל לבנות הנגר רק מפני חששות התורה עוסקים בה לילה כיום יאיר) עכ"ה. ז"ש ר' שמלאי שפיר המשל של

דברי מהדורא תניננא תורה שיט

התרגול והעטף שניהם היו מצפים לאורה ואמר לו התרגול לעטף
למה אתה מצפה לאורה הרי אין לך עינים לראות היינו שלא תשיג התורה
בשכלך ודעתך את הטוב הגמור אשר בה ואשר על ידה נוכה לגאולה
במהרה בימינו כנזכר. אמנם נודעו דברי רוז'ל [יבמות ק"ט ע"ב] שככל מי
שאין לו אלא תורה אפילו תורה אין בו וכמ"ש בספר בית אהרן להה"ק
מהר"א מקארלין ז"ע כי בגין עדן לעולם הבא ירצה ליתן לאחד גן עדן
היכל שם מתפללים בלהבת אש קודש ולא יבין איש הזה מה זה גן
עדן לאשר בחיו לא הורגל בעבודה זו ולא הרגיש בה מנעם טובה (והוא
ענין שכבר מצוה כנודע ואcum"ל). אמנם בגין הוא כנ"ל כמו העטף
שיתנו לו אורה בגין שאין לו עינים לראות ולב לדעת וכן לענינו. אם
חו' לא נשים אל לבבנו נשכבה בשתנו. וחילתה להיות מהקטפים מלוח
על שיח מהר התפלה כדיليلך מיד לאכילת דבר יום ביום. ובפרט
שלא לדבר בעת התפלה רק נועם רגש קודש יהיה בלבינו בעת התורה
והתפלה. יחיו יהיה עולה לשם מעלה. לנורא תהלה. תוק אמוני עם
סגולה, ועל ידי זה נזכה במהרה בימינו לגאולה. ולפי מ"ש בזה כי נתגנא
עשה על אחיו יעקב בלימוד התורה ואך הוא בעובי גשמיותו לא יוכל
להשיג וכדברי ר' שמלאי במשל העטף וכו' על פי זה י"ל ר' שמלאי
לשיטו בריש מסכת עבודה זרה [דף ב' ע"א] שדרשו ואיתימה בשם ר'
שמלאי לעתיד לבא מביא הקב"ה ספר תורה ומניחו בחיקו ואומר למי
שעסק בה יבא ויטול שכרו מיד מתקצין ובאין אומות העולם וכו' וכו'
וכולם לא עשינו אלא בשביל ישראל כדי שיתעסקו בתורה וכן ישיבו
פרס וכו' עיי"ש שישיב להם הקב"ה אשר לא בגין כי כל מה שעשיתם
רק לצורך עצמיכם הוא והיינו כשהיראו אוור שבחה של תורה לעתיד
לבא שرك מי שעסק בה יבוא ויטול שכרו על בגין יתגנו בישראל ויאמרו
שעשו רק בשביל ישראל שיעסקו ישראל בתורה והקב"ה באמת יכחש
אותם כנזכר. וכן ראיתי עוד לחזק את לבבנו מדברי ר' שמלאי במעלת
התורה ולומדיה עד שהחזק כ"כ לעולה גם בכח התלמיד כדאמרינן
בש"ס מועד קטן [דף ט"ז ע"ב ויז ע"א] א"ר יעקב בר אתה א"ר שמלאי